No. 1532 Zaterdag 10 Mei 1913. 30ste Jaargang.

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2.— met vooruitbetaling.

BUREAU VAN DIT BLAD
Waterkant No 4, Overzijde.
DRUKKER: B. L. BOGAERS.

Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f. 0.50; voor elken regel meer 7½ cts.

De H. Geest.

Meer dan ooit gevoelen wij in deze moderne tijden, nu de mensch zwoegt en slaaft in den strijd om het bestaan, nu s'menschen hart vol is met aardsche zorgen voor het stoffelijk lichaam, dat ons hart dikwerf woest en ledig blijft aan hemelsche gedachten.

Op dezen Pinksterdag zendt de goede God ons opnieuw een straal van zijn Goddelijk Licht om onze duisternis te verlichten, en onze ziel te trekken naar de heldere bron van eeuwige klaarheid, waaraan ons dorstig hart zich gretig laven kan. Laat de Scheppende Kracht, de Geest Gods dan komen in onze ziel om haar aanschijn te vernieuwen.

Gevoelen wij goed, hoe arm wij zijn zonder God, hoe droef zonder dezen Trooster, hoe moede en lusteloos zonder deze zoete Verkwikking?

Bij al ons werken vinden wij slechts rust in God, bij Hem koelte onder de verschroeiende hitte onzer hartstochten. God alleen kan ons waarlijk troosten, als wij innig bedroefd zijn en weenen. Dat dit Zalige Licht, de H. Geest Gods, dan stroome in het binnenste onzer harten en ons slafelijk leven verheffen tot een verdienstenvolle voorbereiding van berouw en boete met vertrouwvolle hoop op uitdelging en vergeving onzer zondenschuld.

Wat zouden wij zijn zonder de allesbezielende Kracht Gods! In eigen zwakheid teruggevallen zou de geest als ondergaan in het stof en door het vleesch beheerscht worden; de aarde, en al wat vergankelijk is en ijdelheid, zou onze ziel gevangen houden; wij zouden vergeten, dat wij zijn van hemelschen oorsprong en van een goddelijk geslacht. Dat het heilig Pinkstervuur onze zielen loutere, wassche wat besmeurd is, besproeie wat dor, geneze wat wond is.

De H. Geest buige onze hardnekkige onbuigzaamheid. Reeds zoolang heeft God ons gezocht, reeds zoo lang liggen wij als begraven onder aardsche zorgen, zonder ooit te denken aan den Hemel, aan de bestemming onzer onsterfelijke ziel in de eeuwigheid.

Het Goddelijk Vuur verwarme wat koud is, en zonder gevoel voor het geestelijke, het ontstoffelijke, het hemelsche. De H. Geest geleide ons uit deze woestenij, waar ons leven dor en droog wegteert door onze al te aardsche, al te stoffelijke levensbeschouwing. Hij voere terug hen die verdwaald zijn en geleide hen naar 'tHemelsch Vaderhuis, waar wij geheel en al op zullen gaan in het Goddelijk Licht, waar Gods Geest ons zal doordringen en bezielen en ons kracht zal geven om in Gods aanschijn te schouwen in volle klaarheid.

Onze Begrooting

IN DEN

Kolonialen Raad.

Precies op tijd opende de w. n. Voorzitter, de Heer A. G. STATIUS MULLER de algemeene vergadering. Aanwezig waren 10 leden en, als Gevolmachtigden van het Bestuur, de Procureur Generaal, de Administrateur van financiën, de Directeur van O. W., de Schoolopziener, de Landbouwkundige, en de Adviseur in visscherijzaken.

Er was te weinig plaats voor het Publiek, dat talrijk was opgekomen en nu een gedeelte der ruimte voor het Publiek bestemd afgesloten zag voor de Pers. Wij hadden het rijk alleen en zaten op ons gemak en zeer frisch, vlak bij een raam. Onze vroegere perstafel werd ingenomen door de officieele verslaggevers en stenografen.

Nadat de notulen der vorige vergadering waren goedgekeurd, werd mededeeling gedaan der ingekomen stukken n.m. twee Wijzigingen, een van de Houdenbelasting, de andere van den Loodsdienst voor zeeschepen. De Voorzitter heette de Gemachtigden van het Bestuur welkom na hun machtiging door den Gouverneur te hebben voorgelezen.

De beide Ontwerpen werden aanstonds in behandeling genomen en zonder discussie of hoofdelijke stemming goedgekeurd.

De algemeene beraadslagingen over de Begrooting 1914 werden geopend.

Het eerst vroeg het lid **Lansberg** het woord, die zijn bevreemding te kennen gaf over de wijze waarop de Gouverneur den Minister verdedigd had in zake het uitlokken van een Koninklijk Besluit tot vaststelling der subsidieverhooging voor de R. K. Bijz. Scholen. Spreker meende, dat de Gouverneur, als deeluitmakend der Wetgevende Macht in de Kolonie, als eerste Magistraat, het eerst op de bres had moeten staan om de autonomie der Kolonie te verdedigen tegen den aanval van den Minister. Juist het omgekeerde had plaats. Ziedaar, hoe men denkt over deze autonomie! Als de Raad gedwee volgt, wordt zijn advies geëerbiedigd, toont hij zich onafhankelijk, dan wordt hij eenvoudig op zijde geschoven. De Heer LANSBERG had van Mr. NUYENS, een Meester in de Rechten, anders verwacht. Men moet het Regeeringsreglement uitleggen volgens de bedoeling van den Wetgever. Mr. KEUCHENIUS heeft er vroeger reeds op gewezen en gewaarschuwd, dat Nederland den geest en letter van het Regeeringsreglement miskent, als het ingrijpt tot het invoeren van maatregelen tegen het gevoelen der Kolonie, zoo dit ingrijpen niet gevorderd wordt door 's Rijks belang. Ook H. v. KOL meent, dat het medezeggingsschap eener Kolonie niets te beteekenen heeft, als de Staat om de haverklap de Staten of den Raad aan banden legt. Is nu de verhooging van subsidie voor de Roomsche Scholen een Rijks belang? Worden de belangen der R. K. Missie dan niet vereenzelvigd met de belangen van het Rijk?

De woorden van den Heer VAN VUUREN, een paar jaar geleden in de Tweede Kamer gesproken, waren zeer beleedigend en grievend voor den Raad. Omdat er geen protest tegen klonk van de Ministerieele tafel had het allen schijn, alsof er een overeenkomst, een afspraak bestond tusschen den Minister en dat lid. De Heer v. VUUREN klaagt altijd. De R. K. Kerk moet meer geld hebben, dat is de hoofdzaak. Zijn dreigementen, dat de verhooging der subsidie er toch zal komen zoo niet met goedvinden van den Raad, dan maar tegen den Raad, laat Spreker koud. Hij hoopt, dat dergelijke handelwijze een unicum zal blijven in ons parlement en er stemmen zullen opgaan om te protesteeren, dat inbreuk gemaakt wordt op het Regeeringsreglement.

Omtrent de verhouding op de Hendrikschool tusschen Hoofd en andere onderwijzers zeggen sommige leden, dat ook de onderwijzers schuld hebben. Spreker meent, dat een Hoofd nimmer betrokken mag zijn in geschillen tusschen zijn ondergeschikten onderling, maar dat hij steeds bemiddelend en verzoenend moet optreden. In dit geval echter is juist het Hoofd overal in betrokken en daarom acht Spreker het Hoofd als den meest schuldige. Waar het Bestuur toe geeft, dat de verhouding tusschen het onderwijzend personeel verkeerd is, hoopt de heer LANSBERG, dat het Bestuur daarin verandering zal weten te brengen.

Ook meent hij zeker te weten, dat meer dan 1 jongen en 1 meisje werden afgeraden Normaalschool of Cursus voor boekhouden te bezoeken. Hij klaagt verder over het te laat ontvangen der leermiddelen.

De Heer LANSBERG is overtuigd, dat, hoe minder in het openbaar gesproken en geschreven wordt over de hoedenindustrie, des te beter. 't Kwaad is nu echter reeds gesticht door het schrijven in de kranten. De reis van den Heer HENRIQUEZ naar Maracaibo was een mislukking. De verdiensten der vlechtsters werden minder, het stroo slechter en duurder in prijs. Die reis was een reclame, niet voor onze industrie, maar voor de producenten der grondstof, die overtuigd werden, dat Curaçao geheel en al van hen afhankelijk was. Zeer natuurlijk leest men nu in de bladen van Maracaibo een opwekking tot het volk om zelf de palmiet te verwerken tot hoeden. Wij hebben dus zelven een concurrent in het leven geroepen. Daar behoeft nu nog maar een of andere hinderlijke bepaling voor den uitvoer van het stroo bij te komen, dan ligt onze geheele industrie. Neen, hoe minder ophef gemaakt wordt van de vorderingen dezer industrie, hoe beter.

De Gouverneur wil den Heer HENRIQUEZ aanstellen als leider van den vlechtcursus, goed, maar een traktement van f 4000 is toch al te mal. Wat heeft de leider te doen? Toezicht houden, markt en mode-eischen bestudeeren en publiek te maken. Zelf onderwijs te geven behoeft hij niet, hij zou het ook niet kunnen; waar zou het geleerd hebben? 4000 Gld. is het traktement van een lid van het Hof van Justitie, gegradueerd na academische opleiding.

De Inspecteur van belasting moet heel wat meer weten en ontvangt slechts f 3.600, de Ontvanger f 3.300, de Kantonrechter f 3.000, de Advocaat Generaal f 3.000. Neen, de Heer HENRIQUEZ kan gerust Postdirecteur blijven en dan een toelage krijgen van f 500 voor hetgeen hij doet ten bate der vlechtindustrie.

Het lid **Winkel** krijgt hierna het woord en verklaart het geheel eens te wezen met den Heer LANSBERG.

De Gouverneur had anders moeten handelen. Z.H.E.G. kan het betreuren, dat de Raad zijn medewerking niet verleende tot de verhooging van subsidie voor de Roomsche scholen, dat mag toch geen reden zijn om inbreuk te maken op het zelfbestuur der Kolonie. Mocht die verhooging toch bij Koninklijk Besluit worden ingevoerd *dan kan men het zich voor gezegd houden*, dat geen middel onbeproefd zal worden gelaten om het weder ingetrokken te krijgen. In vergelijking met de praestatie is de tegenwoordige subsidie voldoende.

Naar aanleiding der verklaring van den Gouverneur, dat ZHEG, geen termen heeft gevonden in te gaan op Sprekers verzoek: het getal der schoolgaande kinderen eens degelijk en grondig te laten opnemen, herhaalt Spreker zijn dringend verzoek. De schoolopziener heeft uitdrukkelijk verklaard, dat er geen contrôle bestaat.

Waar nu zooveel geld wordt uitgegeven zonder contrôle, zou het werkelijk onverantwoordelijk wezen dit nog langer zoo toe te staan. Natuurlijk, zij die het geld ontvangen, verlangen geen onderzoek, maar degene die dat geld van den Staat uitbetaalt, moest dat wel willen. En passant meent spreker zich gerechtigd de Pers te beschuldigen onjuiste verslagen te leveren; wat daar geschreven wordt, is al lang weerlegd, of werd nimmer gezegd.

De AMIGOE DI CURAÇAO heeft op onverantwoordelijke wijze debat gevoerd. De AMIGOE geeft een juist beeld van den partijgeest. Wie geld geeft is de vriend van de AMIGOE, wie het weigert, is haar vijand en begaat het grootste onrecht. De AMIGOE is onbetrouwbaar en gevaarlijk, terwijl aan andere organen het zwijgen wordt opgelegd. Spreker hoopt, dat de Gouverneur niet solidair is met de AMIGOE. (hihihi!!! hahahaha!!! hohohoho!!!!)

De Heer WINKEL hoopt, dat er spoedig een geschikt terrein gevonden worde voor een algemeene begraafplaats, welke als regel gebruikt zal worden; een particuliere begraafplaats moet uitzondering blijven, deze kost ook altijd geld. Dat het Bestuur dus spoedig 2 terreinen aanwijze voor algemeene begraafplaats, een aan de Overzijde en een voor Pietermaai en dan het begraven wettelijk regele.

Spreker is het volstrekt oneens met den Gouverneur, dat aan de Overzijde geen behoefte bestaat aan een Openbare School. Wel is hij het eens met den Gouverneur, dat de promotie in het ambtenaarcorps zeer langzaam gaat, maar waarom benoemt diezelfde Gouverneur dan personen buiten het ambtenaarcorps staande, zoodra er een vacature komt? Slechts vrienden en geestverwanten worden benoemd. Men lette maar eens op de laatste benoemingen van den Administrateur van financiën, den Advocaat Generaal en den Kantonrechter.

De Heer WINKEL stelt het advies van den Landraad NETHERWOOD hooger dan de cijfers van den Gezaghebber. Natuurlijk, de Landraad heeft er geen belang bij, terwijl de Gezaghebber zijn Chef niet onaangenaam wil zijn.

Spreker dankt het Bestuur voor toezending van het rapport der Sanitaire Commissie, met de conclusie is hij het echter niet eens en hoopt daarom, dat de Raad geraadpleegd zal worden, als het tot een uitvoering der voorgestelde plannen komt.

Het Lid **Gorsira** bemoedigt het Bestuur en spoort aan tot het nemen van proeven op landbouwgebied. Dit moeten echter niet telkens dezelfde proeven op dezelfde schaal zijn, maar men zoeke eerst iets te doen wat direct voordeel oplevert en neme voor de toekomst eens een proef op uitgebreider schaal.

Het Bestuur moet niet te streng vast houden aan het gevoelen, vroeger in den Raad geuit. De middelen om den landbouw vooruit te helpen zijn nog lang niet uitgeput; men passe de nieuwere vindingen toe. Vooral hier op Curaçao waar men slechts met schimmen van paarden werken kan, is de motorische kracht aangewezen voor grondbewerking in

LIEFDE EN LIJDEN.

(Historische Roman.)

XVIII.

Ter herinnering: Een zekere Edgar Gloswood, veroordeeld tot het verrichten van mijnarbeid, is ziek geworden; zijne vrouw Anna, dochter van den Graaf van Ellislaw, is hem in zijne ballingschap gevolgd en verpleegt haren echtgenoot met een zijner vrienden, Deyman geheeten. Anna heeft in den nacht met Deyman in 't geheim Cornwall verlaten en zich naar Helstone begeven, waar haar vader zich bevond. Zij vond haren vader weder, uitgestrekt op het ziekbed.

Zoodra Anna de ziekenkamer was binnengetreden, doorzag ze het ernstige van den toestand, waarin haar vader verkeerde. Hij lag daar neder op zijn ziekbed, uitgeleefd en verzwakt door hetgeen hij in zijn hoogen ouderdom de laatste twee jaren had ondervonden. Het was hem zwaarder gevallen dan hij had gedacht, toen zijne dochter van hem was heengegaan. En toen daarenboven al zijne brieven onbeantwoord bleven, neen, toen kon hij 't niet meer uithouden. Hij moest en zou zijne dochter spreken, voordat hij stierf! Hij voelde maar al te goed, hoe zijn overigens zeer sterk gestel door de gebeurtenissen van den laatsten tijd was ondermijnd.

En nu was zijne dochter bij hem, in zijne onmiddelijke nabijheid; hij kende haar in de eerste oogenblikken niet. Zoodra Anna zich in de ziekenkamer bevond, wierp ze zich voor zijne legerstede op hare knieën.

„Vader, zoo smeekte ze, terwijl ze zijne magere van ouderdom gerimpelde handen in de hare nam, vader, open nog eenmaal uwe oogen; hier ben ik, uwe dochter Anna! Kent gij mij niet meer?"

Een zacht gekreun was het eenige antwoord op de smeek-bede van een kinderhart, dat, reeds gebroken van smart, zich nu haar eenige hoop nog zag ontnomen worden!

„O God, ook dat nog", zoo zuchtte ze.

Ze richtte zich op en boog zich over haren stervenden vader heen.

Onder het storten van overvloedige tranen drukte ze een kus op dat klamme voorhoofd.

„Och vader, zoo bad ze nogmaals, neen, gij kunt niet sterven zonder eerst mij uwen laatsten zegen te hebben geschonken!"

De Graaf opende wijfelend zijne oogen; hij zag met gebroken oog de kamer rond, als zocht hij iemand.

„Ja, vader, zoo sprak toen Anna, hier ben ik".

„Kind, kom dan bij me", zoo lispelde de zieke zacht, dat ik u, voor het laatst misschien, omhelze".

Hij sloeg zijn zwakke armen met veel moeite om den hals zijner dochter, die geen woorden vond, om uit te drukken, wat haar hart gevoelde. De omstanders, — Deyman, Betta en de trouwe Tom, — waren tenzeerste getroffen door hetgeen ze hier zagen. Ze waagden het niet, in deze heilige oogenblikken een woord te spreken.

Na korten tijd liet de oude vader zijne armen machteloos naast zich neder vallen en zeide:

„Kind, ik heb u nog veel te zeggen, voordat ik sterven ga!"

Meer kon hij op dat oogenblik niet uitbrengen; zijne zwakte overmande hem en hij verloor wederom het bewustzijn.

Deyman, Betta en Tom hadden het echter verstaan; ze begrepen dat de Graaf met zijne dochter alleen wilde wezen; Betta begaf zich zoo zacht mogelijk op hare teenen naar het ziekbed en fluisterde Anna in het oor:

„Wij gaan heen, om u met vader alleen te laten. Anna, mocht gij onze hulp noodig hebben, geef dan maar een teeken met het schelle-koord daar in den hoek, en wij komen onmiddellijk bij u!"

„Dank u, antwoordde Anna zachtjes; ze sloeg hare oogen op naar Betta, en bemerkte, dat deze tranen in hare oogen had; dit deed haar goed, nu ze zag, dat men deelde in haar droevig lot.

„Neen, Betta, zoo sprak ze, terwijl ze hare hand nam, gij moet bij mij blijven; ik heb misschien ieder oogenblik uwe hulp noodig; zult ge?"

„Zeer gaarne, was haar antwoord; ik zal u niet verlaten; het is weliswaar niet mijn vader, die hier ziek ligt, maar het is toch ook niet slechts mijn meester!"

Deyman en Tom verwijderden zich en Anna bleef met Betta alleen bij haren stervenden vader.

Zeer voorzichtig zette Betta nu een stoel bij het ziekbed, en deed Anna er op plaats nemen, terwijl ze zichzelf een weinig achterwaarts plaatste.

Met bang ongeduld wachtte Anna het oogenblik af, dat haar vader zijne oogen weer zou openen om met haar te spreken.

Na eenige minuten, die aan Anna wel uren toeschenen, kreunde de zieke zachtjes:

„Anna, waar zijt ge?"

„Hier, kort bij u, vader, was haar antwoord; spreek maar, ik ben alleen bij u, met Betta."

„Ik wil u alleen spreken, Anna."

Betta hoorde dit en ging heen.

„Vader, nu is er niemand meer bij ons; spreek nu; wat kan ik voor u doen!"

„Anna, zoo begon de Graaf, ik ben zoo bang; ik voel, dat ik ga sterven; ik zal rekenschap moeten

't groot. Ook bemestingsproeven met kunstmest verdienen aanbeveling. Al is Spreker niet optimistisch gestemd, tocht verwacht hij wel iets van nieuwere proeven, als men het maar ferm, en flink aanpakt. Op zijn stem en steun mag het Bestuur hierbij rekenen; het schrome derhalve niet meerdere gelden hiervoor aan te vragen. De Dryfarming methode kan voor Curaçao zeker ook haar nut hebben.

Het Lid **Zeppenfeldt** spreekt allereerst een oprecht woord van eerbiedigen dank uit aan H.M. de Koningin, de Koninklijke familie en het Nederlandsche Volk voor de milde giften aan Curaçao, Aruba en Bonaire geschonken tijdens de droogte. Nederland en Curaçao zijn één, ook in de dagen van nood.

Daarna wenscht Spreker iets te zeggen naar aanleiding van het gesprokene door het lid WINKEL in verband met een zinsnede uit het V.V. waarin het protest der Katholieken en het verweer der Katholieke Pers wordt afgekeurd en de voorstelling der feiten onjuist genoemd.

Spreker vraagt, of dat protest dan bezijden de waarheid was? Of dan niet geprotesteerd kon worden in naam van 48.000 Katholieken, omdat eenige Katholieken op Simpsonsbay een Openbare School verlangen? In het Koloniaal verslag 1912 staat aangegeven, dat er in de Kolonie 48.218 Katholieken zijn. Die 3 à 4 van Simpsonsbay kunnen er dus gerust af, ook nog die enkelen, die hier op Curaçao hun kinderen naar de Openbare school zenden, ja zelfs allen die bij een der leden zijn geweest om te vragen voor de oprichting eener Openbare School aan de Overzijde. 48.000 is een rond getal. Maar dan mogen wij ook gerust bij het getal protesteerende ingezetenen tellen de niet-Katholieken, die hunne kinderen naar de Katholieke scholen zenden.

Enkele leden vragen in het V.V. of de honderden die geen school bezoeken wel iets voelen voor het R.K. Bijzonder Onderwijs? Spreker vraagt, of zij dan wel iets voelen voor het Openbare?

Nadat men in den Raad bij de behandeling der subsidieverhooging de R.K. Missie beschuldigd had van de leelijkste praktijken en de meerderheid van den Raad die verhooging afstemde, komt het protest der Katholieken en alles wat over het votum van den Raad in de Pers geschreven is, zeer begrijpelijk voor.

Van paedagogisch standpunt had de Heer ZEPPENFELDT liever gezien, dat LA CRUZ niet was uitgedeeld op de twee stadsscholen, al is hij overtuigd, dat het blad slechts werd medegegeven voor vader en moeder en niet om de kinderen te leeren wie hunne vrienden, wie hunne vijanden zijn. Spreker blijft van meening dat de opmerking van enkele leden over deze quaestie in het V.V. niet op haar plaats was.

Het lid LANSBERG heeft een hard woord van protest doen hooren tegen het kenbaar gemaakte voornemen van den Minister om bij Koninklijk Besluit de afgestemde subsidie toch in te voeren. De Heer ZEPPENFELDT kan niet meegaan met dit protest. Altijd, ook vóór zijn benoeming tot lid van den Raad, is ZEd. van meening geweest, dat de Raad niet de hoogste wetgever is. De Hooge Regeering in Nederland behoeft zich dus volstrekt niet altijd neer te leggen bij de Besluiten van den Raad, vooral niet als deze lijnrecht in strijd zijn met de wetten van het Moederland. Het is dus, zooals de Minister zegt, dat eenvoudig de hoogere wetgeving komt in plaats der lagere.

Het lid WINKEL bracht nogmaals het getal schoolgaande kinderen ter sprake. Volgens hem worden er ± 150 leerlingen meer opgegeven dan er feitelijk kunnen schoolgaan.

Die ± 150 leerlingen vindt men reeds in de Spaansche klassen, welke leerlingen men niet als Curaçaosche kinderen mag medetellen, wat de Heer WINKEL wel deed; vandaar het surplus.

Ten tweede telt dat lid onder de geboortejaren het abnormale jaar 1906, toen het geboorte-saldo ± 500 minder was dan in andere normale jaren. Daarbij, de kinderen in 1906 geboren konden in 1911 nog niet op school zijn, daar zij nog 5 jaar moesten worden en eerst op zesjarigen leeftijd als schoolgaande kinderen mogen medetellen. Het geringer geboortecijfer van 1906 heeft dus geen invloed kunnen uitoefenen op het aantal schoolgaande kinderen.

Het lid LANSBERG heeft ook nog gesproken over de minder goede verstandhouding tusschen Hoofd en personeel op de Hendrikschool. Waar ligt hier echter de schuld? Bij het Hoofd, alleen, of ook bij het personeel? Van opzettelijk tegenwerken van het Openbaar Onderwijs mag zeer zeker geen sprake zijn. De ijver en toewijding van het Hoofd voor zijn school zijn bekend, hij doet alles om zijn leerlingen zooveel mogelijk te ontwikkelen. De beschuldiging van opzettelijke tegenwerking is ten eenenmale onverdiend.

Over de hoedenindustrie verwijst Spreker naar het door hem gesprokene bij de behandeling der loopende begrooting. Nogmaals wil hij hier openlijk ten volle erkennen de groote verdiensten van den Heer HENRIQUEZ voor de ontwikkeling der vlechtindustrie.

Ten slotte vraagt de Heer ZEPPENFELDT verlof iets te mogen bespreken, wat niet in het V. V. ter sprake is gebracht. Spreker wenschte namelijk de aandacht van het Bestuur te vragen voor de haven van Aruba, die met den dag meer verzandt. Binnenkort zal deze haven ontoegankelijk worden zelfs voor kleine schepen. Zou het niet mogelijk wezen den zandzuiger, als die hier klaar is, voor een tijdje naar Aruba te zenden?

Het lid **Sutherland** heeft uit de woorden van den Heer LANSBERG den indruk ontvangen, als zou de Gouverneur in zijn plicht te kort zijn geschoten bij de handhaving en verdediging van de autonomie der Kolonie. Met zulk een zienswijze kan Spreker niet medegaan. De Heer LANSBERG moet als praktizijn toch op de hoogte zijn der wetsinterpretatie en weten, dat elk artikel van de wet verschillend wordt uitgelegd. Is het dan zoo vreemd, dat de Gouverneur zich aansluit bij de wetsinterpretatie van den Minister en het Regeeringsreglement op de zelfde wijze verklaart als Z. Exc.? Waar de Gouverneur gehandeld heeft volgens zijn overtuiging, mag niemand dit ZHEG. kwalijk nemen. Deze quaestie zal ten slotte in het Moederland moeten worden uitgemaakt. Wordt volgens het algemeen gevoelen het Regeeringsreglement verkeerd uitgelegd, dan zal in de Kamer daar wel tegen opgekomen worden. De Raad kan het heel onaangenaam vinden, dat de Regeering in het Moederland zijn zienswijze niet volgt, maar de Raad moet op zijn beurt ook rekening houden met de heerschende meening in het Moederland. Gaat men daar lijnrecht tegen in, dan kan tegenstand niet uitblijven en moet men dien redelijk verwachten.

Wat de leden LANSBERG en WINKEL gezegd hebben over de Katholieke Kerk en de Katholieke Pers kan niet door den beugel. Dat was beleedigend en grievend. Neemt men anderen kwalijk, als zij harde woorden bezigen, dan moet men zelf beter zijn woorden wegen.

Over de verhouding op de Hendrikschool is ook veel gezegd, wat niet bewezen kan worden. Wil men aanvallender wijze optreden, dan dient men zich eerst goed van alles op de hoogte te stellen. De Heeren weten toch ook wel, dat er altijd mikmak is geweest bij het Personeel der Openbare School. Dat was vroeger, dat is nu, dat zal ook later plaats hebben. Mag men nu van dezen wantoestand het tegenwoordig Hoofd beschuldigen? Spreker gaat daar niet mee mede.

Terloops meent hij in herinnering te mogen brengen, dat reeds vóór de benoeming van den Heer KESLER deze Onderwijzer is tegengewerkt, toch werd hij door de bevoegde autoriteiten als de meest bekwame, tot Hoofd benoemd.

Het lid WINKEL heeft zich aangesloten bij het lid LANSBERG en meent, dat de Gouverneur noodeloos meer geld uitgeven wil voor de Bijz. school. Men vraagt, of bevordering van het Bijz. Onderwijs in het belang der Kolonie is?

Ieder onpartijdig, onbevooroordeeld man zal inzien, dat het werkelijk in het belang der Kolonie is te zorgen voor het instand houden van goedkoop en goed volksonderwijs. Dat is een Rijks belang. Het Bijz. Onderwijs wordt door de bevoegde Autoriteiten goed beoordeeld, terwijl de subsidie slechts een geringe tegemoetkoming mag genoemd worden.

Het lid WINKEL gaat te ver, als hij meent, dat er van geen praestatie sprake kan zijn en een vergelijking met het O. O. niet kan worden ingesteld. Ook waar hij de eerlijkheid van het B. O. in verdenking brengt en meent dat er geen contrôle wordt gehouden op het getal schoolgaande kinderen. Die contrôle bestaat wel degelijk; de Schoolopziener telt de kinderen bij zijn schoolbezoek.

Ook de Heer SUTHERLAND vindt het verkeerd, dat gereageerd werd op wat in de Pers werd geschreven. Volgens spreker geven de personen voorlichting, welke de Raad volgens eigen oordeel volgt of ter zijde stelt. Te ver ging het lid Winkel, waar hij de Gouverneur van misleiding beschuldigt bij diens bespreken van dit reageeren van den Raad, en waar hij de hoop uitspreekt, dat de Gouverneur zich niet solidair zal verklaren met de AMIGOE. De AMIGOE zal zich zelf wel verdedigen tegen de beschuldiging beleedigend en grievend te zijn geweest.

De Heer WINKEL vergete echter niet, dat hij het eerst begonnen is met publiek, hier in den Raad, de Katholieken op de meest vernederende wijze aan te vallen. Als men de Katholieke op deze wijze uittart, moet men een gelijk antwoord verwachten. Men noemt het een onware voorstelling van feiten als er geprotesteerd wordt namens de geheele Katholieke bevolking. Ja, het is moeilijk 't een ieder naar den zin te maken. Die eene meent, dat de Katholieken niet genoeg gedaan hebben, de andere, dat ze te veel deden.

Hoe kan de Heer WINKEL, die zoo zeer de zuinigheid wil betrachten twee begraafplaatsen vragen voor de enkele Chineezen, die in de Kolonie sterven? De Katholieken hebben 2 begraafplaatsen, ook de Protestanten, evenzeer de Israelieten. Waarom dan nog 2 algemeene begraafplaatsen gevraagd. Dat is geld weggegooid.

De heer WINKEL maakt er den Gouverneur een grief van, dat hij vrienden en geestverwanten benoemde. Het schijnt, dat een Katholiek niet voor hooge betrekkingen in aanmerking mag komen, ook al heeft hij daarop het volste recht. De Heer CHAPMAN is reeds 20 jaar plaatsvervangend Kantonrechter zonder ooit een cent vergoeding daarvoor ontvangen te hebben. De post komt open, maar nu mag hij niet benoemd worden, want hij is Katholiek.

Daar moet een ambtenaar benoemd worden, die toch reeds geld van den Staat verdient. Is dat billijk? Mr. ELLIS werd benoemd tot Adv. Generaal, ook een Katholiek. Maar Mr. J. B. GORSIRA, Protestant, werd vroeger ook benoemd, toen hij slechts zeer kort in de Kolonie was, terwijl Mr. C. S. GORSIRA, Protestant, onmiddelijk na gegradueerd te zijn tot Griffier werd benoemd.

Mogen Katholieken, die geld uitgeven voor een universitaire opleiding, dan niet in aanmerking komen, omdat zij niet tot het corps ambtenaren behooren? Moeten die dan als eenvoudig employé en klerk beginnen?

Vreemd ook, dat de Heer WINKEL het advies van den Landraad stelt boven dat van den Gezaghebber. De Gezaghebber is niet onpartijdig, want hij wil zijn Chef niet onaangenaam zijn. Wist deze dan van te voren, wat de Gouverneur wilde. Dan kan de Gouverneur nimmer adviezen vragen aan zijn ondergeschikten. De school op Simpsonsbay is overdaad en volstrekt onnoodig.

Spreker wil met den Heer GORSIRA het Bestuur aanmoedigen voort te gaan met landbouwproeven, echter niet op uitgebreide schaal, daar is Curaçao te klein voor. Tegenwoordig werkt de Landbouwkundige zeer praktisch en in de goede richting. Hij spreekt veel met de planters en wijst hun persoonlijk, wat zij doen moeten.

Van deze methode kan iets verwacht worden. Spreker hoopt, dat ook in dien geest iets gedaan zal worden voor de veeteelt.

(*Wordt vervolgd.*)

BOVENWINDSCHE STEMMEN.

Saba, 29 Maart 1913.

Iedereen, die Saba bezocht heeft, kent de shop van Mr. Joe Simmons.

Of het toe te schrijven is aan de shop zelf, of wel aan de onmiddelijke nabijheid van het Stadhuis, Gerechtshof, Postkantoor, Hoofdwacht der Militaire bezetting en Gevangenis — weidsche namen voor in bouwdoos-afmetingen opgetrokken gebouwen — zeker is, dat de shop ligt in het centrale punt van den Bottom. Daar is het punt van samenkomst van Jan en alleman. Van luilakken, hangend en geeuwend; van werkloozen in een onverstoord heen en weer beweeg der hoofden, uitziende naar een Job; van vermoeide lastdragers, hijgend en warmte afdampend; van passagierende zeevaarders, zwetsend op hun heldenfeiten als matroos. De sjouwer komt daar al naar het uur van den dag, zijn wippertje, bittertje of slaapmutsje naar binnen gooien. Moeders en kleuters met kommetjes en blikjes, hun cents inkoopen doen. En al om die shop is geklets, gegons, geschreeuw, van zes uur in den morgen, het wijzertje rond, hetgeen niet alleen hoogst vervelend is voor de omwonenden, doch ook de ambtenaren op hun kantoren in hun werk stoort. Soms is het stil. En die stilte is dan een sein, dat er iets bijzonders te doen is. Het geeft dezelfden indruk als bij den passagier, wanneer op zijn lange zeereis midden op zee de schroefas van zijn schip plotseling ophoudt. Iets bijzonders moet er plaats hebben.

Zoo is het, wanneer de Sabaneesche shopbuurt verlaten ligt, gewoonlijk een teeken, dat er een schip is binnengeloopen in de baai. Alles is naar beneden gestormd, hetzij om iemand te verwelkomen, hetzij voor een afwisseling, of wel met het vooruitzicht op een karweitje, dat 'n paar centen oplevert.

Gedurende een paar dagen in de afgeloopen week had het rumoer ook opgehouden. Wel hield geen ingekomen schip de gewone bezoekers van hun lievelingsplekje af, doch iets anders had alle hens opgeroepen: Aloëplantjes plukken. Over de bergtoppen aan de Zuid-Oostzijde van den Bottom was het werkvolk verspreid om jonge aloëplantjes te verzamelen. Het Gouvernement had een tweede bestelling gedaan voor Aruba, 50.000 plantjes.

Enkele maanden geleden, toen Curaçao voor de eerste maal om aloë vroeg, ging men zuinigsheidshalve op St. Barths af, dat door middel van een Sabanees 40.000 stekjes leverde. Gelukkig is thans besloten de aloë te betrekken uit Saba. Misschien dat het thans het Gouvernement enkele guldens duurder zal te staan komen; doch dat bedrag weegt zeker op tegen de redelijkheid, de verdienste der bestelling aan eigen kolonie te laten komen. Het hemd is steeds nader dan de rok.

Dat het een verdienste, de moeite waard was, bewees het feit, dat zelfs de grootste luiaards, die anders voor een redelijk daggeld niet te krijgen zijn, tegen de bergen opkrabbelden, zoo dat door sommigen een dollar op éénen dag met dit werk gemaakt werd: Voor een armen sjouwer een buitengemeen mooie verdienste. De verpakking der aloë geschiedt dit maal verschillend van en beter dan die der vorige bezending. Er was geklaagd, dat bij aankomst op Aruba meer dan het grootste gedeelte bedorven of verrot was. De plantjes waren verpakt geweest in zakken, waarin zij door opstapeling der zakken, te veel geperst waren en bovendien hadden de lange reis en het overschepen ze veel doen lijden. Thans worden ze verpakt in vatten en kisten, die rechtstreeks van hier naar Curaçao gaan, zoodat er grooter kans bestaat, dat ze in den besten toestand op de plaats hunner bestemming zullen aankomen. Dat ze den Arubiaan hopi placa mogen schenken!

De landbouwkundige, vorige maand op inspectie geweest, was even als iedere vreemdeling, die hier voet aan wal zet, enthousiast over ons eiland. Zijnde het ZEd's eerste visite op Saba, sprak hij zijn bewondering uit over de natuur van het eiland, tegenover ons, menschen van hier, die, door de kennis der keerzijde, meer oog hebben voor gevaarlijk hangende rotsblokken dan voor de weelderige plantengroei van dit lustoord. ZEd. heeft met het handjevol planters gesproken en gehoord van hun idealen, hun plannen, hun succes. Toezeggingen en beloften (of die, door ZEd. gedaan, ook het epitheton „traditioneele" zonder meer verdienen, moet de ondervinding leeren) werden aan de planters gedaan, zelfs werden de optimistische katoenplanters blijgemaakt met de belofte van een haudginmachine, waardoor hen de kosten en moeite, om hun onbewerkte katoen naar St. Eustatius te zenden, bespaard werd.

We zullen afwachten, wat van dat alles komt.

We schreven daar „optimistische katoenplanters."

Is er reden voor om ten opzichte der katoencultuur op Saba optimist te zijn?

Verleden jaar beweerden wij, dat het klimaat zoowel als een groot gedeelte bebouwbaar land op Saba de katoencultuur niet ongunstig was. De moeilijkheden voor een cultuur hier, waren het groot gebrek aan werkkrachten en de onkosten die aan het transport verbonden waren.

Alleen een zeer winstgevend artikel kon daarvoor in aanmerking komen, waardoor èn de onkosten gedekt werden, èn die daarenboven de buitenlands werkende bevolking naar hun haardsteden terugriep. Een paar landbouwers hebben verleden jaar de hand aan den ploeg geslagen en hun gronden met katoen beplant. Hun succes is echter niet zoo schitterend geweest als zij verwacht hadden, door verschillende oorzaken. Eerstens hadden ze geplant in zulk een tijd van het jaar, dat de oogst in den regentijd viel. Hetgeen niet slim was. Vervol-

---

geven van mijne handelingen en ik heb zoo weinig goeds gedaan!"

„Neen, vader, antwoordde hem Anna, zóó moet ge niet spreken; gij hebt den Heer gediend met een oprecht hart; gij zijt een steun geweest voor weduwen en weezen; met de meeste bereidwilligheid hebt gij de grootste offers gebracht; bij den dood mijner onvergetelijke moeder, hebt gij — ik ben er vast van overtuigd, — niet gemord tegen God; en toen ik van u moest heengaan, heb ik u bewonderd om de grootheid van uw karakter; neen, vader, ik twijfel er niet aan, God is over u tevreden!"

„Anna, zoo hernam de Graaf, spreek zoo niet! Gij weet niet alles! Uwe moeder is bij God, zij was een voortreffelijke vrouw! Maar zal ik met haar na dit leven worden hereenigd?"

Een paar tranen glinsterden in de oogen van den ouden man!

„Dit laatste pijnigt me vreeselijk, zoo ging hij met de grootste moeite verder; die onzekerheid omtrent mijn toekomstig lot, of liever die zekerheid omtrent mijne verdoemenis, o, ik durf er niet aan denken!!"

De Graaf wendde zijn hoofd af en hield op met spreken, daar zijne zwakte het hem belette.

„Gij moogt zoo niet spreken, vader; gij hebt u zelf niets te verwijten; wees dus gerust, omtrent alles!"

„Dat kan ik niet, hernam de Graaf; ik herhaal het, gij weet niet alles!!"

„Welnu, vertel me dan, vader, wat gij meent, dat ik niet weet!"

„Ik moet nu eenige oogenblikken rusten; aanstonds zal ik u de reden van mijne ongerustheid zeggen!!

Anna hield nu ook op met spreken en wachtte met ongeduld af, wat haar vader haar nog had mede te deelen; na korten tijd begon de Graaf.

„Laat ik u eerst de verzekering geven, dat gij u niet bezorgd hebt te maken voor Tom en Betta, mijne en ook uwe trouwe dienaren; ik heb in mijn testament voor hen gezorgd; doch ik heb u nog meer te zeggen."

De Graaf moest hier weer op houden met spreken, zoo zwak was hij; zijne borst hijgde naar adem; hij was doodsbleek en Anna meende, dat hij ging sterven; hij herkreeg echter weder zijne krachten en ging toen verder:

„Anna,...... ik ben nooit gedoopt; dat juist pijnigt me zoo; daarom ga ik met zoo'n angst de toekomst in! En er is nog meer, Anna; toen bij uwe geboorte uwe moeder op haar sterfbed lag, heeft zij mij gevraagd, of ik haar wilde beloven, als katholiek te zullen sterven; ik heb dit gedaan; maar helaas, ik heb te lang uitgesteld, om die belofte te vervullen; na mijn huwelijk heb ik steeds het plan gehad, om katholiek te worden; uwe moeder wist dit en ik heb het aan uw stervende moeder beloofd en nu, helaas, is het te laat; geen katholiek Priester kan mij thans bereiken, om mij het H. Doopsel te doen toedienen!!"

De Graaf sloeg zijne handen voor zijn aangezicht en hij, die stoere krijgsman begon te schreien over het lang uitstellen zijner bekeering!

Anna kon gedurende de eerste oogenblikken na deze mededeeling geen woord spreken; ze wist niet of ze nog leefde, zoozeer was ze buiten zichzelve van ontroering!

„Vader, zoo begon ze eindelijk, nu weet ik alles; nu begrijp ik alles; maar maak u niet ongerust; ik ben weliswaar niet katholiek; maar gij weet, dat ik de leer der Katholieken ken! Een punt dezer verheven leer luidt, dat in tijd van nood iedereen het H. Doopsel kan toedienen. Wilt gij, dat ik u in den schoot der Katholieke Kerk opneem?"

„Dochter, zoo dat de zuivere leer is, wat zou ik er tegen kunnen hebben?"

Anna vroeg verder den zieke, of hij dan zonder eenig voorbehoud alles aannam, wat de Katholieke Kerk leerde, en op zijn bevestigend antwoord, nam ze water en goot dit uit op het hoofd van den zieke, onder het uitspreken der woorden: „Ik doop u in den naam des Vaders en des Zoons en des H. Geestes."

Toen dit was geschied, zeide de Graaf:

„Dochter, nu ben ik gerust; nu kan ik hopen, met uw moeder daar boven bij God te worden hereenigd; maar nog een verzoek wil ik u doen!"

„Spreek slechts, vader", zoo hernam Anna.

Doch een nieuwe zwakteaanval overviel den Graaf; hij trachtte nog te spreken, maar was er niet meer toe in staat; Anna begreep, dat het einde naderde; maar ze wist, wat haar vader van haar verlangde. Ze boog zich over hem heen en zeide hem, haar mond zoo kort mogelijk bij zijn oor brengend:

„Vader, ik op mijne beurt beloof u, als katholiek te zullen sterven!"

Ze drukte toen een kus op het klamme voorhoofd van haren vader; deze trok met stervende hand hare dochter tot zich, en gaf haar een kus, ten teeken, dat hij haar had begrepen. Het was zijn afscheidskus! Een lange zucht en de Graaf van Ellislaw was niet meer. Een zachte dood had de dochter haren vader ontnomen!

(Wordt vervolgd.)

gens hadden ze voor hun beplant land geen handen genoeg om hun planten te verzorgen. Dan kwam het zaad, dat van St. Eustatius gezonden was zeer slecht op, zoodat voortdurend moest aangevuld en bijgeplant worden. (Of de oorzaak van dit laatste te zoeken is in verschil van grond of klimaat of in iets anders, is niet uitgemaakt.) De geheele oogst van Saba was dan ook niet meer dan een ± 5000 pond.

Nochthans zal men het niet opgeven. Men ziet in, dat het mislukken van deze eerste proef-planting geen bewijs is, dat katoencultuur op Saba niet kan bloeien. Een volgende keer hoopt men — met alles mee — tot betere resultaten te komen.

2 April.

Zoo juist bereikte mij het bericht dat de handginmachine gekomen is. Het is dus niet met 'n dooie musch dat men is blijgemaakt: de Landbouwkundige heeft zijn belofte gehouden. Ongetwijfeld zal het bezit dier machine den moed der planters aanwakkeren, nu zij zien dat het Gouvernement hun pogingen steunt, en hen veel onkosten bespaart. Want zooals mij is voorgerekend, scheelt de aanwezigheid dier machine veel in de verdienste: Het minderwaardige zaad toch behoeft de reis naar beneden niet te maken en spaart die kosten uit, welke de waarde ver overtreffen.

Ten zeerste wordt dan ook de goede zorg van den Landbouwkundige door de katoenmannen gewaardeerd.

Aadappelen, op het oogenblik in overvloed, de vaten zijn legio. Waar er mee heen? Curaçao kan alles niet tot zich nemen.

Op Hellsgate staan een 70 tal te koop. Men kan geen man uit dat dorpje tegenkomen, of met weinig hoop in stem wordt gevraagd, of U soms een vat koopen wil. Jammer, dat er hier geen Justus van Maurik'sche dineerders Manus te vinden zijn, het waren de favoriten van de aardappelenboeren.

Waar er mee heen? Men zal beproeven ze per speciale gelegenheid naar St. Thomas te zenden; in de hoop ze daar grootendeels kwijt te raken. Doch de 6 dollars, die op St. Thomas in den goeden tijd voor een vat betaald worden, zullen er wel niet voor te krijgen zijn. Het is er al mee, als met de hofjesproducten op Curaçao, krijgt door gunstig weer de eene veel producten van zijn grond, dan hebben ze het allemaal en de waar wordt door de overproductie slecht betaald.

Estelle, Goddank! binnen. 1 April was nog niets van onzen schoener te bekennen. Men begon zich ernstig ongerust te maken, daar bepaald was en bekend geworden, dat het schip vroeg in de maand Curaçao zou verlaten en dus werd het vroeg verwacht! Besloten was reeds naar Curaçao om inlichtingen te telegrapheeren, toen in den vroegen morgen van den 2en April een wakkere look-out het schip rapporteerde. Met den stormwind, die hier reeds enkele dagen onafgebroken woei, had het schip onder St. Thomas te kampen gehad en door zware averij, daardoor verkregen, was het genoodzaakt St. Thomas binnen te loopen om te repareeren. Gelukkig is het bij de vrees voor een groot onheil gebleven.

Berichten uit de Kolonie.

Julianafeest a/b van Perou.

Tusschen Carupano en Trinidad is aan boord van de fransche boot *Perou* het feest van Prinses Juliana met veel opgewektheid gevierd. De aanwezigheid van zulk een groot aantal passagiers uit onze kolonie gaf er daar alle reden voor.

Des avonds ten 8 uur ontvingen de „Hollanders" den Commandant Le Breton, de Officieren en verschillende passagiers op receptie, waarna de Champagne werd rondgediend en door den Heer H. J. Cohen Henriquez een heildronk namens de Nederlandsche kolonie werd ingesteld op Prinses Juliana.

Met veel geestdrift werd eerst het *Wien Neder. bloed* en daarna de *Marsellaise* gespeeld.

Een tweede heildronk werd gewijd aan Frankrijk. Het bal, dat hierna volgde duurde tot laat in den avond voort.

Het geheele dek was door tal van gloeilampjes *a giorno* verlicht: een fijne attentie van den kapitein ter eere van het Prinsesje.

Sta. Barbara.

De werkzaamheden schijnen reeds begonnen te zijn, Zondag kwam in de haven van New-port een Engelsche Brik voor rekening van de nieuwe Maatschappij.

Musiek.

Met voldoening hebben we gezien, dat de Militaire Kapel Zondag ll. hetzelfde mooie program uitvoerde, dat 14 dagen vroeger ook reeds was aangekondigd.

De piëteitsact van den jeugdigen componist C. Boskaljon, die zijn Marsch *Amour filial* aan zijn Papa, den algemeen geachten Kapelmeester, opdroeg, mocht de groote tevredenheid van het Publiek wegdragen.

De Marsch geeft blijk van groote kunstvaardigheid en werd zeer goed in elkander gezet. De vreugde van den zoon, dat hij Papa een pleizier kan doen, trilt de geheele muziek door. Ook de andere nieuwe nummers vielen in den smaak, vooral de prettige, opgewekte *Rixdorfer Polka.*

Morgenavond om 7.30 uur zal er weer een uitvoering plaats hebben in het Wilhelmina Park.

Koloniale Raad.

Dinsdagmorgen half negen sluiting van het zittingsjaar en ten negen ure plechtige opening.

De Begrooting 1914 werd Woensdag door den Raad goedgekeurd met slechts twee wijzigingen: De personeele toelage van den Gezaghebber van St. Eustatius werd van fl 1000 gebracht op fl 500, terwijl het voorstel om den Leider der vlechtindustrie een traktement te verleenen van fl 4000 werd verworpen en hem slechts een toelage ad fl 500 werd toegekend.

De wijziging in den loodsdienst voor zeeschepen, ook door den Raad aangenomen, bestaat hierin: Aan het Bestuur der kolonie wordt voorbehouden de uitsluitende bevoegdheid tot het doen loodsen van zeeschepen in en uit de havens en baaien of op de reeden dezer kolonie.

De uitoefening van den loodsdienst geschiedt voor de St. Anna-baai en het Schottegat op het eiland Curaçao door een daartoe aangestelden havenmeester en loods en een of meer assistentloodsen.

Voor de andere baaien en de reeden der kolonie door daartoe aangestelde loodsen.

De Gouverneur stelt voor den havenmeester en loods op Curaçao een costuum, en voor de andere loodsen en assistentloodsen een loodsmansteeken vast.

Bovenstaande wijziging is ingevoerd om ook voor de Fuikbaai, Sta. Barbara, een loods te kunnen aanstellen, wat, zooals de verordening vroeger luidde, niet mogelijk was, terwijl voor de St. Annabaai nu ook een tweede assistentloods kan worden aangesteld.

Schoten.

Men kan geen courant uit de omliggende republieken ter hand nemen, of men leest van schoten en messen trekken. Op Curaçao zijn wij dat, Goddank, niet gewoon. Ten zeerste werd onze rustige burgerij gisteravond, even na negenen, opgeschrikt door het hooren van revolverschoten in de buurt van de Rifwaterstraat. De marechaussée, die de ronde hield, snelde aanstonds toe en vond een man op den grond liggen, badend in zijn bloed. Het was een vreemdeling, een Columbiaan. Spoedig werd de noodige hulp gerequireerd en de man naar de hoofdwacht gebracht. Toen hij inmiddels overleden bleek, werd zijn lijk naar het St. Elizabeths-gasthuis vervoerd, waar hedenmorgen de lijkschouwing plaats had.

Tot omstreeks middernacht is door Commandant Appel in tegenwoordigheid van den Procureur-generaal en den Advocaat-generaal in de buurt van Rifwater en Conscientiesteeg een onderzoek ingesteld.

De man bleek nog al veel te komen in een huis van een aldaar wonende Venezolaansche. Om negen uur heeft hij daar op straat in 't wild vier revolverschoten gelost, bijna een Curaçaonaar geraakt, en bij het laatste schot zich zelf.

Wat de reden van dit schieten mag geweest zijn, is nog niet opgehelderd. Nader vernamen wij nog, dat een andere vreemdeling een Braziliaansch bankbiljet van 2000 Reis ter inwisseling heeft aangeboden, maar tot de teleurstellende ontdekking kwam, dat dit papier hier zoo goed als geen waarde had.

Behoorde dit geld misschien aan den ongelukkige, die toen in wanhoop over zooveel geldverlies de hand aan zichzelven sloeg?

Besmettingsgevaar.

Uit Aruba bericht men ons, dat aldaar een vreemdsoortig ziekte is uitgebroken. De aangetasten krijgen eerst hooge koorst, daarna longontsteking. Na den dood worden de lijken onmiddelijk zwart. Verschillende personen, die deze zieken bezochten, werden allen besmet en ernstig ziek. Heeft dit alles niet veel overeenkomst met de *pulmonia contagiosa*, welke op Sta. Martha heerschte?

Dankbetuiging.

In dank ontvangen van den Heer Jos. M. L. Maduro, Consul van Guatemala, een brochure getiteld: *Documents for history*, betrekking hebbende op de vermoording van Dr. Manuel Enrique Araujo, in leven President der Republiek Salvador.

Hamburger Marktberichten.

Aloe. Sinds ons laatste bericht is de markt wat vaster geworden, zoodat het mogelijk werd een kleine hoeveelheid van de hand te doen tegen 77½ mark de 100 Kilo. Hiermede was de bestaande voorraad opgekocht, de eerste nieuwe bezendingen zullen dus hoogst waarschijnlijk zeer welkom zijn en voldoende prijzen maken. Of die hoogere prijzen ook later stand zullen houden, kunnen wij moeilijk zeggen.

We noteeren voor het oogenblik M. 75—77½ de 100 Kilo en raden onzen vrienden aan ten spoedigste hun voorraad te verzenden.

Caret. Zeer vast; prijs stijgende. Wat inkwam werd onmiddelijk verkocht; de aanvraag blijft voortduren, vooral naar het harde schildpad. Voor de gewone soorten van Venezuela noteeren wij M 27—36 het halve Kilo.

Huiden. Blijft vast; prijs stijgende:

De goede, zware van Rio Hacha en Curaçao	M 2 20—2.30	't Kilo
Kleinere lichte	2.10—2.20	„
Droge, goede soort van Sabanilla	2.50—2.60	„

Dividivi. Gelukkig. dat gedurende de maand Maart de zendingen klein bleven, alles te zamen 370 ton, waarvan 220 ton verkocht konden worden reeds voor de aankomst, zoodat de overblijvende 150 ton geen pressie uit oefende op de prijzen, die ietwat omhoog gaan. We koesteren de hoop, dat bij het tot stand komen van den vrede in den Balkan het artikel nog meer zal verbeteren.

Voor heden noteeren wij:

Van Curaçao en Bonaire	8¾—9¾	Mark
betere soort	10—10¾	„
De gewone van Sabanilla	8—8½	„
De fijnere	9—10	„
Van Coro	9—9¾	„
Van Puerto Cabello	8—9	„
Van Maracaibo (per zeilschip)	8¾—9⅛	„
per stoomschip	9—9½	„
Van Rio Hacha per zeilschip (gewone)	8½—9	„
per stoomboot (fijnere)	8½—8¾	
„ „	9—9½	

Oud Koper: Een aanmerkelijke verbetering is ingetreden; iets vaster. Geel Koper M 80, Rood 120 M.

Officieele berichten.

Aan den onderwijzer 1ste klasse aan de Hendrikschool, tevens onderwijzer der nornormaallessen alhier, F. Stel, is tot herstel van gezondheid, een jaar verlof naar Nederland verleend.

De heer Stel is eervol ontheven van de functien van lid der examencommissie en de onderwijzer 2de klasse H. J. ... als zoodanig benoemd.

De vastgestelde quarantaine-maatregelen tegen Colombia zijn ingetrokken

Den heer Em. Joubert is eervol ontslag verleend als depothouder van de ten postkantore alhier gebruikt wordende frankeerzegels, briefkaarten enz., en de heer Isaac F. Nieuw is als zoodanig aangewezen.

De tijd. kommies 2de klasse belastingen alhier A. J. H. Leseur is tijdelijk belast met de functien van kommies 2de klasse der belastingen op Aruba, met standplaats Oranjestad.

De door de schoolcommissie alhier getroffen regeling waarbij voor den verderen duur van het jaar 1918, de onderwijzer A. C Vermeulen aangewezen is om het hoofd der Hendrikschool bij onstentenis te vervangen, is door den Gouverneur goedgekeurd.

Aan den Gezaghebber van Bonaire, J. A. P. Thielen is een verlof van veertien dagen verleend.

Het door den Gezaghebber van Aruba aan den havenmeester en Loods aldaar F de P. Croes verleend verlof van acht dagen is door den Gouverneur goedgekeurd.

Aan den kommies 1ste klasse der belastingen op Aruba, G. M. van der Dys is tot herstel van gezondheid, veertien dagen verlof verleend.

Posterijen.

Lijst van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden brieven.

Luis Alvarez Correa Jr., Josefa Ma. Briceño, Hose Cazal, Ricardo Cheballer, A. I. C. Curiel, Nicolina de Lima, Anita Martines de Martis, H. de Wolf, Inario Frans, Oleana Frans, Manuel Grooterstan, En. Jansen, Alejandro Manuel, Rober Montes, Angelina Osepa, Guillermo F. Pannefiek, Remonda Profacio, Genoveva C. Robesppierre, Agnisi Sixen, Louisia Skhop, Carlos Is. Sonnoh Uribe, Felomena Weyman.

Aangeteekende stukken: M. D. Castro, J. H. de Haseth, J. A. de Lima, Geb. Jonckheer, E. B. R. Maal.

Drukwerk: Rodulfo Roque.

Niet voor bestelling vatbaar een brief verzonden door Maikel aan Guillermo.

Marktbericht van den Curacaoschen Handelsbond.

Van 9 Mei 1913.

AARDNOTEN (Pindas) per KG		0.22
ZOUT per vat van 130 K.G.........	f	0.80
DIVIDIVI per K.G.	„	[illegible]
ORANJESCHILLEN per K.G. 1ste kw.	„	0.70
id. per K.G. 2e kw.	„	0.60
HUIDEN per K.G.	„	0.65
GEITENVELLEN per K.G.	„	1.20
WOL per K.G.	„	0.12
SCHAPENVELLEN per stuk	„	0.55
BEENDEREN per K.G.	„	0.02
RECINUS-ZAAD per K.G.	„	0.05
STROOHOEDEN (hipijapa):		
Kwaliteit No. 1 .... per dozijn	„	
„ „ 1 (gebleekt) „ „	„	4.12½
„ „ 2 „ „	„	5.
„ „ 3 „ „	„	—
„ „ 3 „ „	„	—
„ „ 4 „ „	„	7.—
„ „ 5 „ „ OLA	„	—
„ „ 6 „ „	„	8.
„ „ 7 „ „	„	9
„ „ 8 „ „ OLA	„	9
„ „ 9 „ „	„	12.50
„ „ 10 „ „ OLA	„	12.
„ „ 11 „ „	„	15.
„ „ 12 „ „ OLA	„	15
„ „ 13 „ „	„	15
„ „ 14 „ „ OLA	„	
„ „ 15 „ „	„	15
„ „ van 25 cM of minder per dozijn		

Ratten en Muizen.

Gedurende de laatste 8 dagen werden in 't fiscalaat aangebracht en door middel van petroleum verdelgd 303 ratten 16364 muizen.

Uit de naburige Republieken.

Haiti. Den 2den Mei is President Tancrède Auguste overleden. Sommigen beweren, dat hij vergiftigd werd. Tot zijn opvolger werd de Senator Michel Oreste gekozen.

COLUMBIA.

Petroleum in Columbia. — Op vele plaatsen wordt in Columbia petroleum aangetroffen, maar hoewel zij van goede hoedanigheid is, schijnt de hoeveelheid te wenschen te laten.

Een Engelsch ingenieur, de heer Andrews, die eenige jaren geleden de streek in het oosten van Columbia onderzocht, gaf als uitslag zijner onderzoekingen te kennen, dat het hem voorkwam, dat de petroleum niet de exploitatie zou loonen. Hij onderzocht echter slechts in de buurt van Goajira en Cucuta (no. VI der volgende vindplaatsen).

De plaatsen in Columbia, waar schijver dezes bekend is, dat petroleum voorkomt, zijn de volgende;

I. De kust van den Atlantischen Oceaan, vanaf den Rio Sinú, (Golf van Darien) tot de Golfo de Morrosquillo. Bij punto Arboletes schijnt eene onderzeesche wel te zijn en werdt de petoleum door de inboorlingen van het water geschept en als brandstof gebruikt.

II. Bij Cartagena. a. Turbaco, 12 mijl van Cartagena heeft velden, waar men petroleum vermoedt. Deze worden door eene maatschappij geëxploiteerd, waarvan de heer Rafaël Delcastillo te Cartagena de voornaamste aandeelhouder is. Met de buisleiding is men thans op eene diepte van 2080 voet. Het schijnt, dat de *Standard Oil Co.* dit terrein heeft willen koopen. De maatschappij van Turbaco is zoo overtuigd petroleum te vinden, dat reeds eene raffinaderij te Cartagena is opgericht. Ook is reeds eene pijpleiding besteld om de olie van Turbaco naar deze raffinaderij te voeren; b Een tweede gebied bij Cartagena is Las Morritas achter Punta Canoas; ook hier zijn in de vulkaan en in de lava sporen van petroleum aangetoond.

III. In het Departement del Atlantico der provincie Bolivar.

Staat van het aantal vaartuigen, die het eiland Curaçao in de maand April 1913 aandeden met vermelding van hunne inhoudsmaat.

	ZEILSCHEPEN.			STOOMSCHEPEN.		
	Inhoud in M³.			Inhoud in M³.		
	Aantal	Bruto	Netto	Aantal	Bruto	Netto
Maand April	94	12174	10847	31	205730	125639
Vorige maanden	256	32189	29346	122	709897	452731
Totaal	350	44363	40193	153	915627	578370

Niet opgenomen zijn de schepen, die binnenkomen van de kustvaart en van de visscherij.

De plaatsen, waar hier petroleum voorkomt, zijn: Tubara, Baranoa, Usiacurí, [illegible], Juan de Acosta, El Palmar de Candelaria, Molinero.

De namen van eenige terreinen zijn: Las Perdices (Tubara), Victor y Fameme (Saco), San Vicente, Sábalo Casamayor en P[illegible].

De twee laatste zijn thans geheel of gedeeltelijk in Amerikaansche handen.

Van de genoemde terreinen zijn de eenige producerende die te Tubara, genaamd las Perdices en geëxploiteerd door eene Canadeesche maatschappij „The Colombian Gas & Oil Cy. De terreinen liggen op 4 uur rijdens van Baranquilla.

Put no. 1 van las Perdices geeft thans petroleum, doch de toevloed is gering; eerst werd op 125 voet, toen op 350 en thans bij 750 voet eene bron gevonden, telkens echter van geringe capaciteit. De petroleum dezer put gaf, geanalyseerd te Bogotá, 56 pCt. zuivere petroleum en schijnt dus van goede qualiteit.

Van put no. 7 heeft men de grootste verwachting. Men is thans op 3000 voet en de ingenieur, de heer FLUKEL (Postbus 13 Baranquilla), denkt thans weldra petroleum te vinden.

De putten bevinden zich op de terreinen van generaal Manuel Maria PACIA, die met de maatschappij een contract heeft, hetwelk aan deze gedurende een zeker aantal jaren recht van exploitatie geeft, doch aan den generaal 10 pCt. van de winst verzekert.

IV. in de provincie Satander wordt petroleum gevonden; In de streek tusschen de rivieren Carare en Minero in de buurt van Puerto Agnilles is eene maatschappij ter exploitatie opgericht, ging echter failliet. Inlichtingen zijn te verkrijgen bij den heer Francisco FERNANDEZ, Oficina de Telégrafo, Bogotá; b Bij Bucaramanga. De „finca" van Don Edoardo PUYANA „El Naranjo„ ligt in deze streek, waar de inboorlingen de petroleum gebruiken. Genoemde heer PUYANA zal waarschijnlijk bereid zijn verdere inlichtingen te verstrekken.

V. In de provincie Tolima „El Chaparal". De Minister van Openbare Werken, Dr. ARAUJO, deelde schrijver dezes mede, dat hier petroleum voorkomt, hetgeen later door andere personen, o.a. den Commissaris van Politie te Ibagué, werd bevestigd.

VI. Te Cucutá bij de grens van Venezuela. Hier schijnt eene wel eene goede soort petroleum te produceeren. Inlichtingen worden verstrekt door den heer ZORZANO te Cucutá.

Uit het bovenstaande blijkt, dat thans nog slechts te Tubara en te Cucutá petroleum wordt gewonnen. Men heeft in Columbia echter wel verwachtingen ook in andere deelen, vooral aan de Atlantische kust, petroleum in grootere hoeveelheden te kunnen produceeren.

(*Mededeeling van Asp. Vice-Consul Dr. Bunge.*)

Handelsberichten.

Buitenland.

De Balkan-oorlog is feitelijk geëindigd. De vraag is nu alleen, of er een tweede, groote oorlog zal komen.

Een oorlog om Skoetari?

Niet om Skoetari, maar naar aanleiding van wat om en aan Skoetari vast zit.

Wie, als de Van dag tot dagschrijver in het Handelsblad, een weinig lyrisch is aangelegd, slaakt luide jammerkreten om den aanval van zes groote mogendheden op het kleine Montenegro, dat zich in dezen oorlog zoo wakker geweerd heeft.

Wie nuchterder van aard is weet heel goed, dat we hier voor een heel ander vraagstuk staan.

Wat Montenegro dreigt is juist het feit, dat zes mogendheden het bedreigen.

Indien men Oostenrijk alleen liet betijen, de zaak zou gauw in orde en het bravoure-vertoon van Montenegro gedaan zijn.

Achter Montenegro staat Rusland, staan Frankrijk en Engeland, terwijl bij het drievoudig verbond Italië liever ziet dat Oostenrijk zich vastwerkt dan dat het slaagt.

Al wat wij thans naar aanleiding van Skoetari zien gebeuren is een vervolg van wat we heel den oorlog door en voordien al jaren gezien hebben: een strijd om de vraag of het Slavisme op den Balkan oppermachtig zal worden en een voortdurende bedreiging voor Oostenrijk en Midden-Europa, dan wel of Oostenrijk er in zal slagen, het voortdringen van het orthodoxe Slavisme te keeren.

Wie enkel naar den buitenkant ziet en niet verder nadenkt, moet het ongepermitteerd vinden, dat men het kleine, dappere Montenegro het mes op de keel wil zetten en het een stad wil onthouden, waarvoor het zooveel menschenlevens gelaten heeft.

En het lijkt wel onedelmoedig, in dezen strijd zich aan de zijde van het sterke Oostenrijk te scharen.

Toch zullen dit allen doen, die de beteekenis van hetgeen zich op den Balkan en in de kabinetten der diplomaten afspeelt doorzien.

Als het Rusland gelukt, alle anti-Slavische mededinging op den Balkan uit te sluiten of dood te drukken, dan worden straks Roemenië en Oostenrijk de slachtoffers van een samenspanning tusschen Rusland en de Balkan-staten, dan belet niets het Slavisme zich in het hart van Europa te vestigen.

Het gaat om Skoetari zeker, zooals het om Durazzo en San Giovanni de Medua gaat, maar het gaat feitelijk om de zegepraal van het Slavisme in den Balkan en in Europa.

En in plaats van, zooals men doet, Oostenrijk met smaad te overdekken, zou het allen, die voor het Russisch-Slavisch gevaar de oogen niet mogen sluiten fraaier staan, Oostenrijk voor zijn stand houden te loven.

Thans is wel nagenoeg iedereen levendig doordrongen van den ernst van het Panslavistisch gevaar.

Het is dan ook gedaan met het toejuichen van de kleine Balkanstaten en het verwenschen van den verfoeilijken Turk, die in Europa niet langer kon worden geduld.

Uit de verte leek het zoo mooi: die heldenstrijd der kleine christenstaten tegen den erfvijand der Christenheid, om hun verdrukte broeders in Macedonië, Thracië, Epirus, Oud-Servië vrij te vechten van een barbaasch juk.

En het was zoo begrijpelijk, dat in de eerste opwelling de sympathie ging naar Bulgarije en Servië en Montenegro en iedere zegepraal dezer staten nieuwe toejuichingen uitlokte.

Eerst later werd duidelijker, dat wat een bevrijdings- en godsdienstoorlog leek een loos politiek spel was, een intrige, waarvan de draden te St. Petersburg gesponnen werden.

En nu men de zaak klaar kan overzien, ontgaat het welhaast niemand meer, dat heel de Balkankwestie in haar summiersten vorm een Panslavistisch bedrijf is.

Over de dertig jaar terug zag Bismarck, meer helderziend op dit punt dan Gladstone, die zich op den „Grooten Moordenaar" blind staarde, welk gevaar uit den Balkan dreigde en hielp bij Oostenrijk aan Bosnië-Herzegowina, om zoodoende een Germaansche wig te drijven in den Slavischen Balkan.

Meer dan dertig jaren reeds heeft Oostenrijk den wachtpost aan Donau en Save betrokken, om den Slavischen vloedstorm te keeren, die de dijken dreigt te scheuren.

Het is thans een beslissend oogenblik.

Zonder het dubbele spel van Rusland ware het Balkan Slavisme reeds lang tot staan gebracht.

Nu blijft het driest den kop opsteken, een bedreiging voor heel het overig Europa.

Gelukkig houdt het veel gesmade Oostenrijk voet bij stuk en geeft het geen kamp.

Daarmee heeft het aanspraak op aller erkentelijkheid, en indien het gelukt het Panslavisme in zijn stoutevaart te sluiten, zal Europa daarvoor de Donau-monarchie hebben dank te weten.

BEKENDMAKING.

Aangezien het besturen van een motorrijtuig in het stadsdistrict door iemand, die geen bekwaamheid bezit om als bestuurder van een zoodanig rijtuig op te treden, zelfs onder onmiddellijk toezicht van iemand in het bezit van een rijbewijs, de veiligheid van het verkeer in gevaar brengt, wordt de aandacht van belanghebbenden gevestigd op art: 8, sub. 1o., in verband met art: 19, van de keur, houdende regeling van het verkeer op de wegen in verband met gebruik van motorrijtuigen (P. B. 1912, No: 59).

Het zich bekwamen tot bestuurder zal dus op eenzame wegen buiten het stadsdistrict moeten geschieden.

Curaçao, den 29n April 1913.
De wnd. Procureur-Generaal,
C. S. GORSIRA.

3—2

BEKENDMAKING.

De verkoop van ZILVEREN, GOUDEN en JUWEELEN VOORWERPEN, beleend ter *Spaar- en Beleenbank* van 1en Sept. 1911 t/m 28 Februari 1912 onder No. **6237 E**, t/m No. **4622 G** zal plaats hebben op *Donderdag*, den **15sten Mei** a. s., en volgende Donderdagen. Belanghebbenden worden verzocht den verkoop te voorkomen, door de aanzuivering der verschuldigde interesten.

Curaçao den 26 April. 1913

De Voorzitter.

A. JESURUN.

INGEZONDEN MEDEDEELINGEN

Como se ha pretendido por algunos industriales recomendar el aceite de petróleo como un sustituto de aceite de hígado de bacalao, debemos advertir por el bien de los mismos enfermos, que el aceite de petróleo es una substancia mineral, que si se usa internamente es expelida íntegra por las evacuaciones intestinales, causando á la larga inflamación de las vías digestivas.

Carece por lo tanto de la propiedad esencial de todo alimento, la de ser asimilable y volverse parte de los tejidos orgánicos y no puede ni remotamente compararse con el aceite de hígado de bacalao, cuya propiedad de nutrir y fortalecer los organismos débiles lo han hecho tan necesario y tan justamente apreciado en todo el mundo.

Las propiedades alimenticias y nutritivas del aceite de hígado de bacalao dependen en absoluto de las grasas que entran en la composición natural del aceite. Estas grasas son digeridas y asimiladas con mucha más facilidad que las otras, debido á la presencia en el aceite de bacalao de ciertos compuestos lerevados del hígado, que permiten la pronta emulsificación del aceite por los fluidos del estómago — y hacen que su absorción por la membrana mucosa se lleve á efecto con más facilidad y con más rapidéz que la de ninguna otra grasa.

Dos preparados no contienen ningun de las propiedades nutritivas y constituyentes del aceite de hígado de bacalao, porque carecen de la grasa, que en la parte del aceite que nutre y alimenta — su composición tiene mucha semejansa con la de los COCKTAILS — y su uso puede en ocasiones causar perjuicios considerables á los enfermos por la gran cantidad de alcohol que invariablemente contienen — y otras substancias narcóticas, como el sulfato de estricnina.

HAVEN-NIEUWS.
VAN 3 MEI — 17 MEI.

Schip	Kapitein	Aankomst	van	Vertrek	naar
Prins Willem III	C v Baaren	4 Mei	New-York	5 Mei	Amsterdam
Caracas	Furst	6 „	La Guayra	7 „	New-York
Merida	A Johanson	7 „	Maracaibo	7 „	Maracaibo
Zulia	S S Morris	10 „	New-York	10 „	Maracaibo
Pr der Nederl.	J C Metus	10 „	Amsterdam	12 „	New-York
Merida	A Johanson	11 „	Maracaibo	12 „	La Guayra
Merida	A Johanson	14 „	La Guayra	15 „	Maracaibo
Zulia	S S Morris	15 „	Maracaibo	15 „	New-York
Philadelphia	H Highborn	15 „	New-York	15 „	La Guayra
Prins Willem I	A R Nijboer	18 „	New-York	19 „	Amsterdam
Sardinia	E Wunnenberg	1 Mei	Hamburg	4 Mei	Hamburg
Toscana	F Ferraro	2 „	Genova	2 „	Colón
Belgian	Mc Cormick	10 „	Liverpool	10 „	Sta Marta
Sachsenwald	H Hintze	2 „	Pto Colombia	3 „	Hamburg
Niederwald	L Schubarth	12 „	Hamburg	12 „	Pto Colombia
Counsellor	Simmons	9 „	Liverpool	10 „	Galveston
Toscana	F Ferraro	14 „	Colón	14 „	Génova
Manuel Calvo	J Bonet	16 „	Colón	16 „	Barcelona
Bavaria	K Graalfs	16 „	Pto Colombia	17 „	Hamburg
Cheruskia	P Kütter	16 „	Cuba	17 „	Hamburg

Schoeners.	Aankomst.	van	Schoeners.	Vertrek	naar
Sophia H	3 Mei	Aruba	*Gov v d Brand.*	3 Mei	Rio Hacha
Rosa Maria H	3 „	Bonaire	*Quisqueja D*	4 „	Sto Domingo
Margarita C	5 „	Aruba	*Hirondelle H*	5 „	Maracaibo
Abeona H	7 „	Maracaibo	*Carlota H*	6 „	Maracaibo
Electra H	7 „	Maracaibo	*Olimpia A*	5 „	Pto Colombia
Refugio H	7 „	Aruba	*Sophia H*	7 „	Bonaire
Jane H	8 „	Sta Marta	*Refugio H*	9 „	Aruba
Mina H	8 „	Sta Marta	*Clicia V.*	10 „	Maracaibo
Maria H	9 „	Maracaibo			